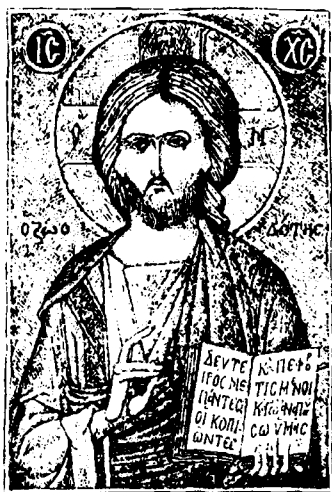

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Σταχυολογήματα ἀπό τὰ ἔργα του

*«Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί
πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς»
(Ματθ. 11, 28).*

Ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
Σπαρτάκου 6, Συκιές
Τηλ. (2310) 212659 - Fax: 207340
566 26 Θεσσαλονίκη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
πρ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ
Βασ. Γεωργίου 10
531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ
τηλ.: 2385046993, fax: 2385046992

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 4ῃ Μαΐου 2001

Κύριον
Στυλιανόν Κεμεντζετζίδην
ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη»
Σπαρτάκου 6 - Συκιές
566 26 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἀγαπητέ μας κ. Στυλιανέ, Χριστός ἀνέστη!

Ἐλάβομεν μετὰ χαρᾶς τό δέμα μέ τās προσφάτους ἐκδόσεις σας «Ὁ ὁσιος Φιλόθεος τῆς Πάρου» (τεύχη 1 καί 2), «Βίος καί πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας», ὡς καί τά ἐπικάιρα «Κείμενα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας», «Ἡ διαστροφή καί ὑποκρισία τοῦ Παπισμοῦ» καί «Εὐπρόσδεκτος ὁ πάπας;», καί εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν, διότι εἰς τās σελίδας τοῦ τεύχους «Κείμενα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας» συμπεριελάβετε καί ἡμέτερον ἀπόσπασμα ὑπό τόν τίτλον «Νέα αἵρεσις». Ἐπ' εὐκαιρία συγχαίρομεν διά τήν ἐν γένει προσφοράν τῶν ἐκδόσεών σας εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας, εἰς τήν ὀρθόδοξον ἱεραποστολήν, ὡς καί εἰς τήν μαχομένην Ὁρθοδοξίαν μας, ἡ ὁποία τās ἡμέρας αὐτάς εὐρίσκεται ἐπί ποδός πολέμου ἐξ αἰτίας τοῦ πάπα. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί αἱ εὐχαί τῶν ἁγίων Πατέρων ἐπί τά ἔργα καί τούς ἀγῶνας ὑμῶν.

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν

† Ὁ.πρ. Φλωρίνης Αὐγουστῖνος

Υ.Γ.: Οἰονδήποτε κείμενον ἢ ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ταπεινῆς μας ἀρθρογραφίας κρίνετε ὅτι ἤθελε βοηθήσει εἰς τό οἰκοδομητικόν καί ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καί εἰς τόν ὁμολογιακόν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἔχετε τήν ἄδειαν καί τήν εὐλογίαν νά τό χρησιμοποιοῦτε. Δι' ἐμέ τόν γέροντα, ὅστις δέν δύναμαι πλέον νά γράφω καί ὀμιλῶ ἐκτενῶς, εἶναι τοῦτο χαρά καί ἱκανοποιήσις.

Ἄπο τό βιβλίον
ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑ ΡΕΥΜΑΤΑ

Σελ. 31-32: Ἐκεῖνος, ὅστις ἐξέλεξε τόν γάμον, ἄς μή κατηγορῇ τούς μοναχοὺς, μᾶλλον δέ ἄς θαυμάζη, καί ἐκεῖνος πάλιν, ὅστις ἐξέλεξε τήν παρθενικήν ζωήν, ἄς μή περιφρονῇ τούς ἐγγάμους, μᾶλλον δέ ἄς συμπαθῇ αὐτούς διά τούς κόπους καί ταλαιπωρίας τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καί ἄς προσεύχεται ὑπέρ αὐτῶν.

Μοναστήρια

Σελ. 47: Ὅσον κακόν ἤμπορεῖ νά προξενήσῃ εἰς τό μοναστήριον ἓνας κακός ἐπίσκοπος, δέν ἤμποροῦν νά κάνουν ἑκατόν κοσμικοί.

Σελ. 49: Τό θρησκευτικόν συναίσθημα ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας διά νά δώσῃ τούς μεγαλειώδεις καρπούς του.

Τό περί παρθενίας κήρυγμα

Σελ. 64: Ὁ γάμος, ὁ κατά πάντα εὐλογημένος ὑπό τοῦ Κυρίου, δέν ἀποτελεῖ τόν σκοπόν, διά τόν ὅποιον ζῆν ἐπί τῆς γῆς ὁ ἄνθρωπος. Καί ἐκτός τοῦ γάμου, ἐν Κυρίῳ ἄγαμος, ἡ γυναίκα ἢ ὁ ἄνδρας δύναται νά προσφέρῃ ὑψίστας ὑπηρεσίας καί ἐκπληρώσῃ τελειότερον τόν προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου.

Τό θαῦμα τῆς ἐνότητος

Σελ. 66: Ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία βασιλεύει εἰς μοναχικὰς ἀδελφότητας, εἶναι ἓνα θαῦμα πού ἐπιτελεῖ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου.

Πόθος αἰωνιότητος

Σελ. 74: Ὡ, πόσον ἀνόητοι εἴμεθα, ἐάν δέν κάνωμεν καλήν χρῆσιν τῆς ζωῆς τῆς ἐφημέρου καί χάσωμεν τήν αἰωνιότητα, διά τήν ὁποίαν καί ἐπλάσθημεν!

Τό Ἅγιον Ὅρος

Σελ. 115-116: Διά τούς ζωγράφους τούτους, οἱ ὁποῖοι ἐξωγράρισαν τάς ὠραιότερας εἰκόνας τῶν ἱ. μονῶν, πού προκαλοῦν θρησκευτικόν δέος καί κατάνυξιν τῶν προσκυνητῶν, ἡ ζωγραφική δέν ἦτο ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἀποστολή. Πρὶν λάβουν τόν χρωστῆρα καί ἀρχίσουν νά ζωγραφίζουν, προπαρασκευάζοντο πνευματικῶς. Ἐνήστευον, προσηύχοντο, ἐμελέτων τάς Γραφάς καί τούς βίους τῶν ἁγίων. Ἀνεμίγνυον τά δάκρυά των μέ τά χρώματα.

Σελ. 118: Ὁ ἀρνούμενος τήν εἰκονογράφησιν τοῦ Χριστοῦ θά καταλήξῃ καί εἰς τήν ἄρνησιν τοῦ θείου μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως. Ἡ πίστις εἶναι ἡ καί διά μέσου τῶν εἰκόνων θαυματουργοῦσα δύναμις. Ἄνευ τῆς πίστεως τῆς ἐν ἀγάπῃ ἐνεργουμένης οὐδεμία ὠφέλεια προέρχεται ἐκ τῆς ἀπλῆς θέας καί τοῦ τυπικοῦ ἀσπασμοῦ τῶν εἰκόνων.

Ὁ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ κίνδυνος

Σελ. 127-128: Δέν θέλει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ν' ἀσχοληθῇ μέ τόν ἐσωτερικόν κόσμον τῆς ψυχῆς. Δέν θέ-

λει οὔτε μίαν ὥραν νά παραμείνῃ μόνος μέ τόν ἑαυτόν του. Τό «ἐνώπιος ἐνωπίω» τόν στενοχωρεῖ. Ἐχει ἀπωθήσει τήν ιδέαν τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ὑπερφυσικοῦ. Ἐχει ἀπωθήσει τήν ιδέαν τοῦ Θεοῦ. Οὕτως ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργεῖται ἓνα τεράστιον κενόν.

Νέοι ἀπόστολοι

Σελ. 152: Εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ χριστιανισμοῦ οἱ ἀπόστολοι ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον κεφάλαιον. Εἶναι αἱ ζῶσαι εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ, εἶναι οἱ θεμέλιοι λίθοι τῆς θείας οἰκοδομῆς.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἱεραποστολή καταπίπτει

Σελ. 162-163: Ὅλοι, συγγενεῖς καί φίλοι, ὡς ἐκ συνθήματος ἐπιτίθενται σφοδρῶς κατά τοῦ νέου τοῦ ἐκδηλώσαντος ἱεραποστολικὰς ἐπιθυμίας, καί διά ποικίλων μέσων ἀγωνίζονται νά σβήσουν ἐν τῇ γενέσει τῆς τῆν ἱεραποστολικήν φλόγα, πού ἦναπεν ὁ οὐρανός εἰς τήν καρδίαν τοῦ νέου. Θεέ μου, τί ἀντιχριστιανικός, τί σατανικός πόλεμος εἶναι αὐτός, πού γίνεται ἐκ μέρους ἀνθρώπων, πού καυχῶνται ὅτι εἶναι χριστιανοί, καί μάλιστα οἱ καλύτεροι τῶν χριστιανῶν!

Σελ. 165: Ἀλλά πού σήμερον σύνεσις; Ποῦ πίστις καί ἀγάπη εἰς τόν Χριστόν;

Σελ. 170: Ἄς τό ἐννοήσωμεν πάντες: ἄνευ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἄνευ εἰσβολῆς τοῦ καθαροῦ καί βιαίου ἀνέμου τοῦ παναγίου Πνεύματος, δέν δύναται νά γίνῃ σοβαρός λόγος περί ἱεραποστολῆς, ἐσωτερικῆς καί ἐξωτερικῆς.

Ἀνάγκη ἱεραποστολῆς

Σελ. 177: Πίστις μας ἀκράδαντος εἶναι, ὅτι ἡ ἀγαπη-

τή μας πατρίς, έντατικῶς καλλιεργούμενη, δύναται νά μεταβληθῆ εἰς κῆπον ἐκλεκτόν, εἰς ἐπίγειον παράδεισον, ὑπόδειγμα χριστιανικῆς ζωῆς καί πολιτείας διά σύμπαντα τόν κόσμον.

Σελ. 177: Ὡ ἐκλεκτοί νέοι τῆς Ἑλλάδος, ὅσους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καί ἁμαρτωλῷ συγκινεῖ καί ἐλκύει τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου.

Σελ. 177: Ἀκούσατε ΕΚΕΙΝΟΝ. Ἀκούσατε τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Σελ. 179: Ὡ ἐκλεκτοί νέοι, ἐκλέξατε. Μή βραδύνετε. Ἐλθετε. Ἀκολουθήσατε τόν Χριστόν. Ὅχι «ἀπό μακρόθεν», ἀλλ' ἀπό πλησίον.

Σελ. 179: Καί ἐάν ὅλος ὁ κόσμος σᾶς ἐγκαταλείψῃ καί σᾶς ἀρνηθῆ, ἀρκεῖ διά σᾶς ὁ Ἰησοῦς. Αὐτός οὐδέποτε θά σᾶς ἐγκαταλείψῃ.

Σελ. 179: Ἡ γῆ θά εἶναι ὁ στίβος τῶν ἀγώνων σας. Ὁ οὐρανός τό ἔπαθλόν σας. Μή σᾶς πτοοῦν τά ἐμπόδια, τά ὁποῖα θά συναντήσετε εἰς τήν ἱεραποστολικήν σας πορείαν.

Σελ. 179: Τέκνον τοῦ Θεοῦ! Τοιαῦτα γραμμάτια κατέχων τί φοβεῖσαι; Σύ τόν ἑαυτόν σου πρόσφερε ἐξ ὀλοκλήρου. Ἔσο προητοιμασμένος διά πᾶσαν δοκιμασίαν. Τά πάντα ἔσο ἔτοιμος νά θυσιάσῃς, πλήν τῆς πίστεως εἰς Ἐκεῖνον, τόν ἀγαπήσαντά σε μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ.

Σελ. 180: Ἀδελφέ, σύ πού ζῆς ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου τούτου, ἐργάζου διά τόν ἐπιούσιον ἄρτον τῆς οἰκογενείας σου. Ἀλλά μή προσηλωθῆς εἰς τά γήινα. Τά πάντα θεώρει πάρεργα. Ἔργον κύριον ἔχε τήν διάδοσιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Παπουλάκος

Σελ. 218-219: Ποιμένες τοῦ νέου Ἰσραήλ, δέν τρέμετε διά τās εὐθύνas σας; Τό ποῖμνιον νά διαλύεται καί σεῖς;... Ἀκούεται ἡ σάλπιγξ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν! Ποιμένες, ἐκτινάξατε ἐκ τῶν βλεφάρων σας τόν νυσταγμόν, ἀφήσατε τās φλογέρας, ἀρπάσατε τās σφενδόνας, καταδιώξατε τούς λύκους, σώσατε τό ποῖμνιον, τό ὑπολειφθέν ἐλάχιστον ποῖμνιον....

Σελ. 219: Ἀδελφέ! Ἐρωτᾶς τί νά κάνῃς; Φαίνεται ὅτι δέν ἐδιάβασες τό Εὐαγγέλιον ἢ, ἐάν τό ἐδιάβασες, δέν τό ἐπίστευσες. Σύ ὁ ἕνας δύνασαι νά σώσῃς τό χωρίον σου, τήν ἐπαρχίαν σου, τόν νομόν σου, τήν Ἑλλάδα ὅλην. Ἀρκεῖ νά ἔχῃς πίστιν θερμήν.

Νά διαλυθοῦν;

Σελ. 245: Ἡ ἐνότης ἐν τῇ ποικιλίᾳ ἐξαίρεται σπουδαιότερον. Διά ταῦτα καί ἡ ἴδρυσις νέων σωματείων, ἡ ὁποῖα βεβαίως δέν γίνεται πρός ἱκανοποίησιν ἐγωῖσμών, πρός ἀνάδειξιν νέου προεδρείου καί ἐξυπηρέτησιν ἰδιοτελῶν σκοπῶν, ἀλλά πρός ῥωμαλεωτέραν ἐκφρασιν καί ὑποστηρίξιν ἰδεῶν, ὄχι μόνον δέν βλάπτει ἀλλά καί ζωντανεῖ τήν φλόγα τῆς συλλογικῆς κοινωνικῆς δράσεως.

Πρός μοναζούσας

Σελ. 306: Λιμένες ἐν μέσῳ μαινομένης θαλάσσης τοῦ κόσμου εἶναι αἱ ἱεραὶ μοναί.

Σελ. 307: Ὡ ἀδελφαί μου ἐν Κυρίῳ, κρούετε τόν κώδωνα τῆς προσευχῆς σας, κρούετε ἐπιμόνως καί κατανυκτικῶς, καί ἐξυπνήσατέ μας· ἐξυπνήσατε τόν κόσμον ὅλον.

Ὁ διττός ποταμός τῆς παρθενικῆς ζωῆς

Σελ. 310: Ἡ παρθενία, ὅπως βλέπομεν εἰς τά κείμενα

τῶν ἁγίων πατέρων, εἶναι ἕνας ποταμός διαυγής, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἀπό τόν λόφον τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ ποταμός αὐτός τῆς παρθενίας διχάζεται εἰς δύο ρεύματα· τό ἕνα εἶναι ἡ μοναχική ζωὴ καί τό ἄλλο ἡ ἱεραποστολική ζωή.

Σελ. 310: Τά δύο ρεύματα πρέπει νά ἐργάζονται καί νά συνεργάζονται ἁρμονικῶς.

* * *

Ἄδελφοί μου, ἄς κάνη ὁ καθένας μας ἕναν ἀπολογισμό καί ἄς δῆ, τί καλό ἔκανε σάν παιδί στό σπίτι του, τί καλό ἔκανε σάν πατέρας, σάν μάννα, σάν ἐργαζόμενος, σάν ὑπάλληλος, σάν ἐπιστήμονας, σάν παιδαγωγός, σάν στρατιωτικός, σάν κληρικός...; Ἀλλοίμονο καί τρισαλλοίμονο, φωτιά, κόλασις, ἀπώλεια καί καταστροφή μᾶς περιμένει.

Ἦ Εὐαγγέλιο, τά λόγια σου εἶναι αἰώνια! Ἦς προσπαθήσουμε νά τά ἐφαρμόσουμε.

Ἄγαπητοί μου! Ἦς μετροῦμε τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ὄχι μέ τήν ἀπραξία τῆς κακίας, ἀλλά μέ τήν ἐνεργητικότητα τῆς καλωσύνης. Δραστήριους μᾶς θέλει τό Εὐαγγέλιο ὅλες τίς ἡμέρες καί ὥρες τῆς ζωῆς μας, μέχρι τήν τελευταία μας πνοή. Καί ἂν ζήσουμε ἔτσι, ὅταν ἔρθη ἡ φρικτή ἡμέρα τῆς κρίσεως, δέν θ' ἀκούσουμε τό «*Πονηρέ δουλε καί ὀκνηρέ!*» (Ματθ. 25, 26), ἀλλά τό «*Εὐ, δουλε ἀγαθέ καί πιστέ!... εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου*» (ἔ.ἀ. 21). Ἦπαινο ὁ καθένας μας ν' ἀκούση ἀπό τόν Κύριο γιά ὅλα τά καλά πού θά ἀγωνιστῆ νά κάνη στόν κόσμο.

Ἐἴθε τῆς χαρᾶς τοῦ παραδείσου ν' ἀξιωθοῦμε ὅλοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

†ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἄπόσπασμα ὁμιλίας, ἡ ὁποία ἐγινε στόν ἱ. ναό Ἁγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης τήν 5-2-1978.